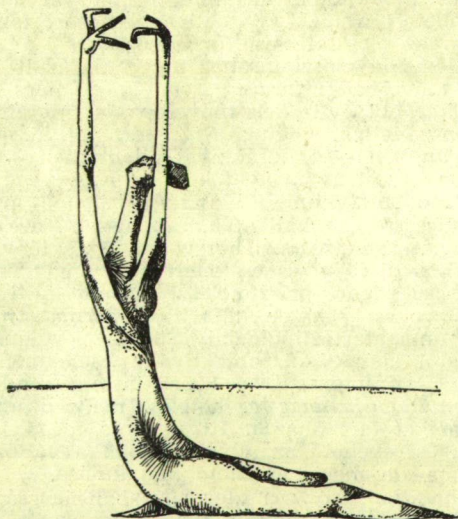

HALLGATÓ NÓTA

A vádlottnak sok víz van már a hasában,
vagy négy liter és még megtöltik őt.
A por vibrál az ablakmenti sávban,
kint toronyóra jelzi az időt.
Szegény rendőrtiszt izzadtan liheg,
hogy rosszul rügött, jobb bokája fáj,
kint őszi napfény ömlik és hideg
szellőlepelbe bújt a sárga táj.
A vádlott hápog, tisztán hallani,
hogy bugyborékol testében a víz,
de nem akar, vagy nincs mit vallani,
s kint egy faágon megpihent a csíz.
Szegény rendőrtiszt, havifizetés,
anyagi gondok rabszolgája tán,
beléje tölti mind a vizet és
mereng a lelke régi bánatán.
A vádlott züllött, lombroso-alak,
államcsíny tervel szabadidején
és társadalmunk szennye és salak:
egy mást kívánt a rendőrtiszt helyén!
Lilás pofájú és szeme dagadt,
egy jó szivart orrán oltottak el,
a szőke kóc a homlokán ragadt
és ajkát duzzogóra tolta fel.
A rendőr sóhajt, csenget és belép
két polgári ruházatú egyén
túlbugzóságból a vádlott belét
taposgatják a törvény szent hegyén.
Az ágról végre hazatér a csíz
és csőrében visz egy kukac-petét;
a rendőrtisztnek hú neje, Alíz,
úgy véli, elkel egy cipőbetét.

(1944)

Kováts Margit: Vágyakozás